

Gözümden Kayan Yıldızları Özledim

— Çiğdem Çimen · 10 Mart 2014

Yine yağmur var dışarıda
boynunu bükmüş ,güneşi görmeyen içimde ki çiçek
yeşil ağaçlar yok
nasıl söylenir
hani,
ağrı da yok
içimde çözülmesi imkansız bir ibrişim yumağı gibi
gönlümün küçük masasında öylece durur solmuş bir karanfil
sinemde bin ah çeken soluk bir karanfil

yorgunum,
uzun yoldan gelmiş gibi
oturdum gönlümün ahşap verandasına
ay platin parıltısını kaybetmiş tabiş-geh te
ak köpükler kararmış, görünmüyor deniz
kalbim,dayanmaz bir ağrıyla boylu boyunca uzanır pansumanlar arasına
yaslandım ağladığım yanıma,tir tir titriyor geniz

göz yaşlarım pike yapıp dalıyor yağmur sularına
yarışıyor gözlerim başımda dönen kara bulutla
hüzün hazan la dost olmuş
kurumuş gözlerimin çimeni
tutundum sukûtun sağlam ipine
Hey! gam,anlatmaya lehçem yetmiyor seni

karanlık bakışlı bir gün bu gün
ucu bucağı eni sonu yok
sessiz,karanlık,yalnız
oysa,
daha akıllı daha basiretli idi günlerden dün

Hüzün kovan kuşu da konmadı bu gün pencereye
senin için ekmek kırıntılarını koydum kenara oysa
nerede kaldın benim kızım
anlamadım,

anlamadım
neden dinmez bu gönül sızım
lal olup susasım var oysa

Çiğdem Çimen